

Andrzej Gindrych

Siemiątkowo Koziebrodzkie, woj. ciechanowskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 13, 96-97

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła mgr Barbara Wiącek.
Finansowało Miejskie Przedsiębiorstwo Budowy i Konserwacji Terenów Zieleni - Zakład Koordynacji Budowy i Eksploatacji Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego w Gdańsku, Osada kultury łużyckiej z okresu Hallstatt C oraz nikielne ślady osadnictwa średniowiecznego.

Stanowisko położone jest na południowo-wschodnim stoku "Góry Markowca" najwyższego wzniesienia w Rumi, usytuowanego na północnym brzegu Zagórskiej Strugi. W roku 1913 i 1935 odkryto na południowym stoku tego wzgórza, w miejscu bliżej nieokreślonym, 2 rodzinne groby skrzynkowe z popielnicami twarzowymi. Ponieważ na tym terenie ma powstać park krajobrazowo-wypoczynkowy przeprowadzono w okresie badania sondażowo-ratownicze w celu lokalizacji cmentarzyska. W pierwszej fazie prac stok wzgórza został poprzecinany rowami sondażowymi o głębokości dochodzącej od 70 do 100 cm, uzależnionej od naturalnego układu warstw geologicznych. Na ślady cmentarzyska nie natrafiono, natomiast w profilu rowu wysuniętego najbardziej w kierunku południowym zarysowała się warstwa kulturowa w postaci ciemnoszarego, przepalonego piasku, ciągnąca się na osi zachód-wschód, sugerująca istnienie osady otwartej.

W nawiązaniu do uchwyconej warstwy wytyczono 4 wykopy sondażowe o szerokości od 1 do 2 m usytuowane w kierunkach N-S i W-E o długościach od 48 do 102 m obejmujące stok i podnóże góry i sięgające do aktualnie uprawianych pól.

Stwierdzono istnienie dwufazowego osadnictwa:

- a/ z okresu późnego średniowiecza /przełom XIII/XIV wieku/ z warstwą kulturową pozbawioną niemalże materiału archeologicznego, datowaną na podstawie nielicznych ułamków ceramiki;
- b/ z początków wczesnej epoki żelaza, bez warstwy kulturowej, wstępnie datowanej na okres Hallstatt C /650-550 p.n.e./ . Odkryto występujące na głębokości przeciętnej 45-55 cm w warstwie piasku 5 palenisk ze spękanymi kamieniami słabo nasyconymi warstwą spalenizny, sugerującą krótkotrwałe użytkowanie oraz luźne ułamki ceramiki, bryłki słabo wypalanej polepy i kółko z brązowego drutu.

Z uwagi na słabe nasycenie stanowiska materiałem archeologicznym nie zaistniała konieczność przebadania całego obszaru zwłaszcza, że prace ziemne związane z planowaną inwestycją będą zagrażać osadzie.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

RYBNO, gm. Gniewino /d. Marszewo/

SIEMIĄTKOWO KOZIEBRODZKIE
woj. ciechanowskie
Stanowisko 1

patrz okresy brązu

Ciechanowskie Towarzystwo
Naukowe
w Ciechanowie

Badania prowadził mgr Andrzej Gindrych. Finansował WKZ w Ciechanowie. Drugi sezon badawczy. Cmentarzysko płaskie z okresu halsztacko-lateńskiego oraz okresu wpływów rzymskich.

Badania kontynuowano na terenie cmentarzyska. Założono i przebadano cztery wykopy o powierzchni ponad 220 m².

W wykopie Nr VII odkryto ogółem 18 grobów, w tym 13 jamowych. Pozostałe groby zawierały misy lub kubki. Płytko pod ziemią w żółtym piasku złożone były czyste przepalone kości. Natomiast wszystkie groby z naczyniami były obsypane szczątkami stopu i przepalonymi kośćmi. Groby były bardzo ubogie, bez żadnego wyposażenia, rzadko obwarowane kilkoma kamieniami. Ciekawym grobem był obiekt nr 16. Była to ustawiona na żółtym piasku miniaturowa miseczka z uchem wykonana – z czarnej, cienkiej gliny, nakryta tak samo wykonanym niedużym kubkiem z uchem. Wokoło wystąpiły przepalone kości, a całość była obstawiona kamieniami. Za najciekawszy, uznać trzeba grób popielnicowy, w którym popielnica oraz kilka towarzyszących jej naczyń było silnie przepalonych w ogniu przez popękane i zdeformowane. Urna była – nakryta misą dosyć dobrze zachowaną. Najbogatsze było również wyposażenie grobowe, na które składały się: mały gliniany wazonik, żelazna sprzączka do pasa, kluczyk do szkatułki, pierścioneł, fragmenty stopionych fibul brązowych, dwa melonowate paciorki barwy niebieskiej oraz cztery przęśliki. Całość była obsypana spalonymi kośćmi przemieszanych z szarą ziemią. W wykopie tym odsłonięto również dwie duże jamy zaznaczające się intensywną spalenizną przemieszaną z szarym piaskiem.

W wykopie nr IX odsłonięto cztery groby, w tym dwa jamowe. Pozostałe posiadały naczynia: grób nr 3 bardzo ładną urnę, wykonaną z czarnej tłustej gliny z uchem. Niestety stan jej zachowania był bardzo słaby. Urna obsypana kośćmi oraz obwarowana kamieniami. Grób nr 4 zawierał małą miskę z uchem wykonaną z żółtej glinki. Przepalone kości wraz z szarą ziemią były na zewnątrz. Grób obstawiony był kamieniami.

Według wstępnych ocen stanowisko nr 1 kryje co najmniej dwa nawarstwiająca się na siebie cmentarzyska:

- 1/ - ze schyłkowej fazy kultury łużyckiej z wyraźnymi elementami wczesnożelaznej kultury kurhanów zachodniobałtyjskiej,
- 2/ - z przełomu wczesnego i późnego okresu wpływów rzymskich /fazy B₂-C₁/.

Badania będą kontynuowane.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Ciechanowie.

SIEMIROWICE, gm.
woj. śląskie
Stanowisko 11

patrz
okresy brązu